

	Fluttar	kr. 650 00	
3. 10. afb. uppi og vaxtagreiðslu af láni til Ölfusárbrúarinnar að hálfu samkvæmt lögum 6. nóv. 1902 um helmingsuppgjöf eptirst. af láni til brúargjörðar á Ölfusá	—	241 32	
4. Kostnaður samkvæmt lögum 2. okt. 1891 um skipun dýralækna á Íslandi	—	250 00	
5. Menntamál (kvennaskóli í Reykjavík)	—	100 00	
6. Gjald til búnaðarskólans á Hvanneyri á skólaárinu 1904—1905, samkv. 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á gjöldum til amtssjóða og sýslusjóða	—	840 00	
7. Tillag til búnaðarskólans á Hvanneyri fyrir 1904—1905	—	4000 00	
8. Ymisleg gjöld	—	900 00	
9. Eptirstöðvar	—	818 68	kr. 7800 00
29. Amtsráðið ályktaði, að veita 25 kr. fyrir skriptir á amtsráðsfundinum.			

Fleiri mál komu eigi til umræðu og var svo fundi slitið.

Suðuramtið, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen.

Skýrsla

um fund amtsráðsins í Vesturamtinu 6. júní og 25.—28. júlí 1903.

Ár. 1903 6. dag júnímán. var aðalfundur amtsráðsins í Vesturamtinu settur í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Júlíus Havsteen, ásamt amtsráðsmönnum, hreppstjóra Snæbirni Kristjánssyni í Hergilsey (úr Austurbarðastrandarsýslu), sjera Þorvaldi Jakobssyni í Sauðlauksdal (úr Vesturbarðastrandarsýslu), sjera Páli Stephensen á Melgraseyri (úr Norðurisafjarðarsýslu) og prófasti, sjera Páli Ólafssyni í Vatnsfirði (úr Strandasýslu).

Með því fleiri voru eigi mættir, var eigi fundarfært, samkvæmt 4. gr. laga 11. júlí 1890, um breytingar nokkrar á tilskipun 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi, og lýsti forseti því yfir, að hann mundi kveðja til fundar aptur, sem haldinn yrði laugardaginn 25. júlí næstkomandi í Reykjavík, samkvæmt ályktun amtsráðsins á fundi þess 12.—14. maí f. á.

Amtsráðsmennirnir í Vesturisafjarðarsýslu, Snæfellsness- og Hnappadals-sýslu og Mýrasýslu höfðu tjáð forföll sín, en amtsráðsmaðurinn úr Dalasýslu mun

78 eigi hafa náð í gufuskipsferð úr Borgarnesi, vegna breytinga á áætlun gufubáts-
27. ágúst ins »Reykjavík«. Varamaðurinn úr Mýrasýslu hafði einnig tjáð forföll sín.

Var svo fundi slitið.

Vesturamtíð, Reykjavík 27 ágúst 1903.

J. Havsteen.

Ár. 1903, 25. dag júlímánaðar var aðalfundur amtsráðsins í Vesturamtinu settur í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Júlíus Havsteen, ásamt amtsráðsmönnum Ásgeiri bónda Bjarnasyni í Knararnesi (úr Mýrasýslu) Brandi hreppstjóra Bjarnasyni á Hallbjarnareyri (úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu), sýslumanni Birni Bjarnasyni á Sauðafelli (úr Dalasýslu), Snæbirni hreppstjóra Kristjánssyni í Hergilsey (úr Austurbarðastrandarsýslu), sjera Þorvaldi Jakobsyni í Sauðlauksdal (úr Vesturbarðastrandarsýslu), sjera Janusi, prófasti í Holti (úr Vesturísafjarðarsýslu), sjera Sigurði Stefánssyni í Vigur (úr Norðurísafjarðarsýslu) og sjera Páli prófasti Ólafssyni í Vatnsfirði (úr Strandasýslu).

Þessi mál komu til umræðu á fundinum:

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins fyrir 1902, og var hann falinn amtsráðsmönnum úr Norðurísafjarðarsýslu og Vesturísafjarðarsýslu til endurskoðunar.
2. Forseti lagði því næst fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins fyrir 1902, og reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins fyrir sama ár; var hinn fyrnefndi reikningur fenginn amtsráðsmönnum úr Vesturbarðastrandarsýslu og Austurbarðastrandarsýslu til endurskoðunar, en hinn síðarnefndi amtsráðsmönnum úr Mýrasýslu og Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.
3. Reikningur yfir tekjur og gjöld amtsbókasafnsins í Stykkishólmi fyrir 1902 var fenginn amtsráðsmönnum úr Strandasýslu og Dalasýslu til endurskoðunar.
4. Forseti skýrði frá, að innieign styrktarsjóðsins »Þorvaldarminning« í Söfnunarsjóði Íslands væri orðin 5047 kr. 36. a.
5. Forseti skýrði frá árangrinum af fjárskoðunum (sbr. skýrslu um aðalfund amtsráðsins í Suðuramtinu 25.—26. júní 1903 hjer að framan bls. 180—181).

Nú var komin skýrslan úr Austurbarðastrandarsýslu og vantaði aðeins skýrslan úr Mýra- og Borgarfjarðarsýslu; í 6 sýslum höfðu fundizt 448 kindur með kláða.

6. Forseti lagði fram erindi frá sýslunefndarmanni í Dalasýslu sjera Kjartani prófasti Helgasyni í Hvammi, dags. 18. júlí f. á, þar sem hann í samráði við nokkra aðra sýslunefndarmenn skýrir frá því, að sýslumaður Björn Bjarnarson, sem hefir haft umsjón með brúargjörðinni á Laxá, hafi aðeins gefið 11 kr. fyrir hverja tunnu sements, sem hann keypti í Búdardal, en fært það til útgjalda í reikningi sínum yfir kostnaðinn við brúargjörðina á árinu 1900, sem er fylgiskjal með sýsluvegasjóðsreikningnum fyrir nefnt ár með 13 kr., og skýrt landshöfðingja frá því 4. desbr. 1901, að sementið hafi

kostað 14 kr., og í annan stað skorar á amtmann, að láta rannsaka þetta 78
mál. Ennfremur lagði forseti fram *öll þau brjef*, sem spunnizt hafa út af 27. ágúst
þessari kæru, ýms skjöl, sem snerta hana og hina 2 ádurnefnda reikninga
og sýslusjóðsreikninginn fyrir 1900, sem eptir ósk prestsins og meðkærenda
hans höfðu verið sendir hinum kosna endurskoðenda sýslunefndarinnar, skóla-
stjóra Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal, til rannsóknar, og ennfremur aðfinningar
hans og svör sýslumanns. Jafnframt skýrði forseti stuttlega frá gangi þessa
máls.

Eins og skýrslurnar í Stjórnartíðindunum um fundi amtsráðsins í Vestur-
amtinu 1901 og 1902 (Stj.tíð. 1901, B, bls. 151—159 og 1902 bls. 201) bera
með sjer, voru engir sýslureikningar úr Dalasýslu fyrir 1900 komnir til amts-
ráðsins, þá er það hjelt fund sinn 17. júní 1901, en eptir skýrslu sýslumanns
orsakaðist dráttur á sýslufundi af sóttvarnarhaldi á heimili hans vegna skar-
latssóttar. Forseti hafði yfirfarið þessa reikninga, sem samkvæmt framkom-
inni og nú aptur framlagðri útskrift úr gjörðabók sýslunefndarinnar frá 17.
júní 1901 höfðu verið samþykktir af sýslunefndinni *athugasemdalaust*, og
gjört nokkrar athugasemdir við sýsluvegasjóðsreikninginn, sem síðar hefir
verið fullnægt. Ennfremur hefir sýslumaður sannað, að hann hafi látið sýslu-
nefndarmanninn úr Miðdalahreppi endurskoða reikningana áður en þeir voru
lagðir fram á sýslunefndarfundinum, og sannað með vottorði notarii publici
í Reykjavík, að verðið á sementi væri tilfært með 13 kr. fyrir tunnuna í
framsýndum reikningum Búðardalsverzlunarinnar við sýslumann frá 1900 og
1901, og að hann síðar hefði fengið uppbót á sementinu, sem honum samt
eigi var kunn fyr, en eptir að hann hafði samið bæði fyrnefndan brúar-
reikning og 1900 og brúarreikninginn fyrir 1901. Ennfremur hafði sýslu-
nefndarmaðurinn í Miðdalahreppi, Ólafur Jóhannesson á Stóraskógi, vottað á
á einu fylgiskjali með brúarreikningnum fyrir 1900, að verðið á sementi (42
tunn.) frá Búðardalsverzluninni væri í reikningi verzlunarinnar til sýslu-
manns tilfært með 13 kr. fyrir tunnuna, og var vottorð þetta kærandanum
kunnugt, þegar hann kærði. Að því leyti, er snertir skýrsluna til landssjóðs
um kostnaðinn við brúargjörðina, þá er sú skýrsla eigi neinn reikningur,
heldur öllu fremur áætlun, en þá er hún var samin vissi sýslumaður ekki af
uppbótinni. Skýrslan var látin í tje til þess, að fá fyrirheitinn styrk til brú-
arinnar útborgaðan úr landssjóði, sbr. fjárlögin fyrir 1900—1901, 12. gr. B.
s., en landshöfðingi hefir í framlögðu brjefi, dags. 12. septembr. f. á., látið í
ljós, að það eptir atvikum hafi eigi haft nein áhrif í útborgun hins umrædda
styrks, hvort sem sementstunnan hefði verið reiknuð 13 kr. eða 14 kr. eða
jafnvel þótt hún hefði verið talin 11 kr. Í kæruskjalinu er þess getið
að grunur hafi leikið á því, að aðrir útgjaldaliðir í brúarreikningnum fyrir
1900 væru of háir, en hjer kemur til greina, að sýslunefndin hefir samkv.
42. gr. tilskipunar um sveitastjórn á Íslandi abyrgð á því, að sýslureikning-
arnir sjeu rjettir, og á fundi sínum 17. júní 1901 hefir hún fallizt á framlög-
in, og samþykkt reikninginn, eins og skýrt er frá að framan. Forseti lagði
fram svar sitt uppá fyrnefnda kæru, dags. 15. septbr. f. á., þar sem þau at-

vik eru talin, sem getið er um að framan, auk ýmislegs annars, svo sem aðvörun til sýslunefndarinnar, um að hafa sjer það hugfastara, en að undanfögnu, sem fyrirmælt væri í 41. og 42. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi, sbr. Stj.tíð. 1892, B, bls. 224. 1893 B, bls. 70 og sjer í lagi 1896, B, bls. 70, sem ber vott um fremur óheppilega meðferð á sýsluvegafje í Dalasýslu. Amtmaður hafði af framangreindum ástæðum eigi tekið til greina áskorun kærands um, að rannsókn yrði hafin gegn sýslumanni.

En málið var ekki búíð hjermeð. Forseti skýrði frá því, að hann enn hefði meðtekið nýja kæru frá prófastinum, dags. 29. septbr. f. á., undirskrifaða af honum og 4 öðrum sýslunefndarmönnum, þar á meðal endurskoðanda sýslureikninganna, skólastjóra Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal. Þessi kæra var framlögð. Í henni var sleppt kærutíðinu um sementsverðið og um skýrsluna til landshöfðingja, en aptur á móti voru komnir fram nýir kærupóstar.

Fyrst er það tekið fram, að sýslumaður eigi fylgi þeim reglum, sem felast í 41. gr. tilsk. 4. maí 1872, og að sjer í lagi hafi verið brögð að þessu 1900; í annan stað hefði sýslumaður eigi gjört enn grein fyrir 200 kr., sem hann eptir ályktun sýslunefndarinnar hefði tekið úr sýslusjóði 1900, og fært til útgjalda, til þess að kaupa áhöld fyrir handa skólanum í Búðardal. Í þriðja lagi var kært yfir því, að fært sje til útgjalda í brúarreikningnum fyrir 1900 kaupverð fyrir 55 tunnum af sementi, en aðeins hafi verið brúkuð 51 tunna, og þó hætt við stöplahleðsluna í ágúst 1900 vegna sementsleysis; segjast kærendurnir hafa greinilega og áreiðanlega skýrslu um það, að 51 tunnu af sementi hafi verið eytt til brúarsöplanna árið 1900 og hafi þá ekkert sement verið til óeytt. Í fjórða lagi er kært yfir því, að sýslumaður hafi notað fje til vegagjörðar við brúna, sem sje innifalið í kostnaði þeim, sem í reikningnum sje talinn til stöplahleðslu. Kærendurnir fóru svo þess á leit, að fá reikningana til rannsóknar, ef amtið enn eigi fyndi ástæðu til að hefja sakamálarannsókn útaf þessu reikningsmáli, og varð það svo úr að sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðs og brúarreikningarnir fyrir 1900 voru þeim sendir til rannsóknar af hinum kosna endurskoðanda sýslunefndarinnar, eptir að forseti fyrst hafði ákveðið, að rannsóknin skyldi fara fram á sýslunefndarfundi. Að framfarinni þessari rannsókn skyldi sýslunefndin yfirfara reikningana, sem svo skyldu sendir amtsráðinu með athugasemdum og svörum til endilegs úrskurðar.

Forseti gat þess, að hann hefði leitað álits sýslumannsins um þessa kæru og var brjef hans hjer að lútandi, dags. 9. desbr. f. á., framlagt, en endurrit af því hafði verið sent kærundunum með brjefi amtmanns, dags. 4. marz þ. á., sem einnig var framlagt. Forseti tók það fram, um fyrnefnda framhaldskæru, dags. 29. septbr. f. á., að hann þráfaldlega hefði áminnt sýslumanninn að vanda embættisverk sín, og fara eptir þeim reglum, sem gilda um þau. Að því leyti, sem snertir þær 200 kr., sem greiddar höfðu verið á árinu 1900 úr sýslusjóði, þá hafði amtmaður löngu áður en kæran kom fram, gjört ráðstafanir til þess, að komast fyrir um, hvernig á þeim drætti stæði, sem átti sjer stað á þessum áhaldakaupum. Um sementsnotkunina

1900 segjast kærendurnir hafa skilríki í höndum, en þau eru enn ekki fram- **78**
komin. Sýslumaður lýsir því aptur á móti yfir, að sá maður, sem álitíð hafi, 27. ágúst
að aðeins hafi verið notuð 51 tunna, geti eigi sagt neitt um þetta með vissu.
Um vegagjörðina við brúargjörðina er það að segja, að sýslumaður hefir
fært rök fyrir því, að hún var nauðsynleg í brád við brúargjörðina, enda
liggur það í augum uppi, að vegur verður að liggja að brúnni.

Hinir áðurnefndu reikningar liggja fyrir með athugasemdum og svörum.
Forseti gat þess, að flestar athugasemdirnar stæðu í sambandi við fyrnefnd
kæruatriði, en sumar af þeim væru ónauðsynlegar. Sjerstaklega tók forseti
það fram um 1. gr. athugasemdanna við sýslusjóðsreikninginn fyrir 1900,
tekjulið 2, fylgiskjal I, sem á að sýna, hvernig sýslusjóðsgjaldið hefði komið
niður á hreppana, að þessi athugasemd væri að vísu rjett, en hún væri samt
ekki byggð á rjettum grundvelli. Fyrst að því leyti, sem sýslusjóðsgjaldið
úr Dalasýslu 1900 átti eptir ályktun sýslunefndarinnar 27. apríl 1900 að vera
1629 kr. 80 a., en eptir fylgiskjalinu hefir verið jafnað niður 1637 kr. 80 a.
Verkfærramannatalan er frá árinu 1900, en gjaldið hefði átt að miða við
verkfærramanna töluna 1899. Svo er það einnig ónákvæmt, að byggja út-
reikninginn á því, hve mikið kom á hvert fasteignar og lausafjárhundrað,
og hvað mikið á hvern karlmann, sem hefir leitt til þess, að niðurbjóðunar-
upphæðin einmitt hefir orðið ofmikil, heldur á að reikna gjaldið út fyrir
hvern hrepp með einfaldri þríliðu. Upphæð sú, sem þannig kemur niður á
lausaffár- og fasteignarhundruðin í Laxárdalshreppi verður því hvorki 141
kr. 56 a., eins og sýslumaður hefir það, nje heldur 140 kr. 93 a., eins og
endurskoðandi hefir reiknað út upphæðina, heldur verður hún 140 kr. 7 a.
Upphæðin, sem lendir á Saurbæjarhreppi af þeim hluta gjaldsins, sem mið-
að er við verkfæra karlmenn, verður 67 kr. 39 a., en ekki 66 kr. 64 a., og
hið samsvarandi gjald fyrir Hvammshrepp 53 kr. 64 a. Útreikningurinn
há sýslumanni er yfirleitt eigi rjettur, en hjer er um svo litlar upphæðir að
ræða, að það virðist mega standa við svo búið. Forseti gat þess ennfremur,
að sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir úr Strandasýslu fyrir 1901 hefðu
verið samþykktir á fundi amtsráðsins í fyrra, þótt þeir eigi hefðu verið end-
urskoðaðir af hinum kosna endurskoðanda, heldur af sýslunefndinni í heild
sinni, og væri því síður ástæða til þess hjer, að virða að vettugi samþykki
sýslunefndarinnar í Dalasýslu á reikningana fyrir 1900, þar sem sjerstaklegar
kringumstæður hefðu verið fyrir hendi, og sýslumaður hefði þó látið einn
sýslunefndarmann endurskoða reikninginn fyrir fundinn.

Forseti skýrði frá fullnustu á úrskurðum þeim, sem amtsráðið hefði lagt
á sýslureikningana fyrir 1901; var þeim öllum fullnægt, nema að því leyti,
sem sýslumaðurinn í Dalasýslu hefði eigi sinnt 1. gr. athugasemdanna við
sýslusjóðsreikning Dalasýslu við samning reikningsins fyrir 1902, sbr. úr-
skurðun þessa reiknings. — Samkvæmt úrskurði amtsráðsins á 8. gr. at-
hugasemdanna við sýslusjóðsreikning Dalasýslu fyrir 1901, viðvikjandi vant-
andi heimild af hálfu sýslunefndarinnar til þess að 1159 kr. 18 a. hefðu ver-

ið greiddar úr sýslusjóði til brúargjörðarinnar á Laxá, höfðu sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir fyrir 1901 ásamt tilheyrandi brúarreikningi, verið endursendir til þess sýslunefndin gjörði nánari grein fyrir þeirri ályktun sinni á fundinum 19.—20. apríl 1902, að hún *felldi reikningana*. Samkvæmt framlagðri útskrift úr gjörðabók sýslunefndarinnar, viðvíkjandi fundarhaldi hennar 23.—26. marz þ. á., hefir sýslunefndin ályktað með 5 atkvæðum, að engin heimild væri fyrir útborgun fyrnefndrar upphæðar, 1159 kr. 18 a., og heimtar, að upphæðin verði endurgoldin sýslusjóði.

Það lítur þannig út, sem sýslunefndin ætlist til, að sýslumaður Björn Bjarnarson á Sauðafelli eignist part í Laxárbrúnni, en það mun ekki hafa verið meining alþingis, þegar það veitti 1700 kr. sem þriðjung kostnaðar til brúargjörðarinnar með fjárlögunum fyrir 1900—1901, 12. B. 8.

Nú hefir þessi styrkur verið útborgaður úr landssjóði, 500 kr. á árinu 1900 og 1200 kr. á árinu 1901, en þessi styrkur, sem var nauðsynlegur til þess að verkið yrði unnið, gat eigi fengizt útborgaður, nema tiltölulegur hluti yrði lagður fram af sýslufjelaginu, sem er skuldbundið gagnvart landsjóði til þess að byggja brúna, eða leggja fram fje til hennar að tiltölu við þá upphæð, sem ákveðin er í fjárlögunum. Að sýslunefndin gleymdi því að veita þetta fje á fundi hennar 17. júní 1901, er ekki fremur sýslumanninum að kenna, en sýslunefndinni í heild sinni, enda hefir sýslunefndin bætt úr þessu á aukafundi sínum 22. maí 1902, þar sem hún ályktar eða samþykkir útaf brúargjörðinni á Laxá, að veita, *auk þess sem komið er*, 700 kr. til áframhalds Laxárbrúarinnar. Hjer er spursmál um fjárbrúkun til þess verks, sem sýslunefndin hefir samþykkt, að skyldi framkvæmt, og veitt til þess fje bæði fyr og síðar. Í brjefi sýslunefndarmannanna, sjera Kjartans prófasts Helgasonar og Torfa skólastjóra Bjarnasonar, dags. 18. þ. m. og sem er stíll að til amtmanns og hefir inni að halda aðfinningar við hann útaf því, að sýslumaðurinn í Dalasýslu hefði eigi sent endurskoðanda sýslureikninganna fyrir 1902 í tæka tíð, nje heldur látið hreppsnefndunum í tje hin fyrirskipuðu endurrit af sýslureikningunum, er nú skýrt frá, að það sje eigi meining þeirra, að sýslumaðurinn eigi að greiða áðurnefndar 1159 kr. 18 a., en að öllum sýslunefndarmönnum sje kunnugt um, að þeir 4 hreppar sýslunnar, sem mest not hafa af Laxárbrúnni, hafi allir lofað að kosta brúna að einhverju leyti, og að sýslunefndin ætlist til, að þeir beri þann kostnað, sem sýslusjóður og landssjóður eigi legðu fram. Ennfremur var lagt fram brjef fyrnefndra sýslunefndarmanna, dags. s. d. (18. þ. m.), þar sem þeir leitast við, að sanna, að framlagið til brúarinnar 1901 sje sýslunefndinni óviðkomandi.

Forseti stakk uppá því, að 3 manna nefnd væri kosin til þess, að rannsaka þetta mál og málið um sýslusjóðsreikninginn fyrir 1901, snertandi óheimila fjárnotkun til Laxárbrúarinnar, og láta uppi tillögur sínar og álit um þau. Samkvæmt þessu kaus amtsráðið í nefndina þá sjera Þorvald Jak-

obsson, sjera Sigurð Stefánsson og Snæbjörn hreppstjóra Kristjánsson og voru 78 öll skjöl, er snerta þessi mál, afhent nefndinni.

27. ágúst

7. Forseti lagði þvínæst fram sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir 1902 úr öllum sýslum amtsins; höfðu endurskoðendur í hjerði endurskoðað þá, og forseti amsráðsins yfirfarið þá.

A. úr Strandasýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn var samþykktur án athugasemda.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Forseti hafði athugað, að engar kvittanir fylgja fyrir þeim upphæðum, sem útborgaðar eru fyrir unnar vegagjörðir, en aptur á móti reikningur fyrir því, sem unnið hefir verið, og skoðunargjörðarvottorð. Þegar þessir reikningar eru bornir saman við þá upphæð, sem eptir sýsluvegasjóðsreikningnum er útborguð alls fyrir unnar vegagjörðir, 595 kr. 50 a., þá kemur hún ekki heim við reikningana, sem annaðhvort geta numið 468 kr. eða 441 kr. 25 a. Sýslumaður á að gjöra nánari skil fyrir þessu, og senda forseta skrá eða skilagrein fyrir þeim vegagjörðum, sem framkvæmdar hafa verið, með tilheyrandi kvittunum. Með því skilyrði, að þessari athugasemd yrði fullnægt, var forseta falið að samþykkja reikninginn.

Á reikningana ber eptirleiðis að rita athugasemdir endurskoðanda eða vottorð hans um endurskoðunina.

B. úr Norðurisafjardarsýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Af gjörðabókarútskriftinni sjest, að endurskoðandi hefir endurskoðað þessa reikninga, og sýslunefndin hefir samþykkt þá með þeirri einu athugasemd, að ógreidd gjöld úr Grunnavíkurbreppi skyldu innheimt svo fljótt sem unnt væri.

Amsráðið athugaði til eptirbreytni framvegis, að vottorð endurskoðanda um endurskoðun reikninganna skyldi ávallt rituð á þá.

Forseti hafði athugað, að 6. fylgiskjalið við sýslusjóðsreikninginn, gjaldlið 3, vantaði.

Amsráðið samþykkti báða reikningana með því skilyrði, að hið umrædda vantandi fylgiskjal með sýslusjóðsreikningnum væri sent forseta fyrir lok septmán. næstkomandi, og skilríki innan þess tíma fyrir því, að sýslusjóðsgjaldið (270 kr. 60 a.) og sýsluvegagjaldið (80 kr.) úr fyrgreindum hreppi væri innheimt.

C. úr Vesturisafjardarsýslu.

a. Sýslusjóðsreikningur.

b. Sýsluvegasjóðsreikningur.

Báðir þessir reikningar voru samþykktir án athugasemda.

Amsráðið ákvað samt, til athugunar framvegis, að reikningur sýslumanns skyldi fylgja sýslusjóðsreikningnum fyrir því, sem honum hefði

78
27. ágúst

verið greitt fyrir rittföng og skriptir, sbr. 33. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi.

D. úr Vesturbarðastrandarsýslu.

- a. Sýslusjóðsreikningurinn var samþykktur án athugasemda. Forseti hafði fundið að athuga, að sýslumaður hefði ranglega byggt niðurföfnun $\frac{1}{3}$ sýslusjóðsgjaldsins á tölu verkfærra karlmanna 1902 í stað þess að fara eftir tölu verkfærra karlmanna 1901, sem amtið hafði haft fyrir augum við niðurföfnun sína á sýslurnar. Amtsráðið ályktaði, að við svo búið mætti standa í þetta skipti, en væntir, að farið verði eftirleiðis eftir tölu verktærra karlmanna á næsta ári á undan.
- b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn var samþykktur án athugasemda.

E. úr Austurbarðastrandarsýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

Athugasemd sú, sem endurskoðandi hefir gjört um ranga niðurföfnun sýslusjóðsgjaldsins, er alveg rjett, og þarf engrar frekari rannsóknar við um það. Amtsráðið úrskurðaði þá athugasemdina á þá leið, að innheimta skuli vangaldið sýslusjóðsgjald úr Flateyjarhreppi, 27 kr. 4 a., en endurborga Geiradalshreppi 4 kr. 75 a., Reykhólahreppi 11 kr. 98 a., Gufudalshreppi 6 kr. 19 a. og Múlahreppi 4 kr. 12 a. Amtsráðið samþykkti reikninginn með því skilyrði, að þessum úrskurði yrði fullnægt.

Forseti hafði athugað, að niðurföfnun sýslusjóðsgjaldsins á hreppana væri röng, að því leyti, er snertir $\frac{1}{3}$ gjaldsins, og hefði átt að miða hana við tölu verkfærra karlmanna frá 1901, en það verður að standa við það, sem komið er í þessu tilliti, og er þetta tekið fram til eftirbreytni eftirleiðis, og sömuleiðis það, að reikningur fyrir framlögum sýslumanns fyrir skriffærum o. s. frv. fylgi reikningnum.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Endurskoðandi hefir athugað, að tala verkfærra karlmanna í Flateyjarhreppi er 59 en ekki 39, og er því vantalið sýsluvegagjaldið úr hreppnum með 25 kr.; úrskurðaði því amtsráðið, sem álitur athugasemdina rjetta, að innheimta skyldi þessa upphæð, og telja hana með tekjum sjóðsins í næsta reikningi. Að öðru leyti samþykkist reikningurinn.

F. úr Dalasýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

I.

Athugasemdir endurskoðanda voru framlagðar og úrskurðaðar á þessa leið:

1. gr.

Sýslumaður á eftirleiðis að láta endurskoðanda í tje endurrit af fyrra ársreikningi, ásamt með úrskurðum amtsráðsins á reikninginn, svo hann geti sjóð, hvort eftirstöðvarnar sjeu rjett tilfærðar, og enn frem-

ur endurrit af áætluninni um tekjur og gjöld sýslusjóðsins á árinu, sem 78 reikningurinn á við, sem sýnir hve mikla upphæð eigi að jafna niður 27. ágúst á hreppana.

Endurskoðandi hefir ekki getað vitað neitt hjerum, en bæði eptirstöðvarnar og sýslusjóðsgjaldið er rangt hjá sýslumanni, eins og kemur fram í athugasemdum forseta.

2. gr.

Fullnægt með svarinu.

3. gr.

Til athugunar.

4. gr.

Fullnægt með svarinu.

5. gr.

Má við svo búið standa, en eptirleiðis láti sýslumaður fylgja reikning fyrir framlögum sínum, samkvæmt 33. gr. tilskip. 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi.

6. gr.

Fullnægt með svarinu.

7. gr.

Sömuleiðis.

8. gr.

Sömuleiðis.

9. gr.

Gjaldið er greitt amtinu, en eptirleiðis ber sýslumanni, að láta kvittun þess fylgja reikningnum.

10. gr.

Fullnægt með svarinu.

11. gr.

Sömuleiðis.

12. gr.

Sömuleiðis.

13. gr.

Má við svo búið standa, en eptirleiðis má alls eigi verja fje úr sýslusjóði til vegagjörða, nema með samþykki amtsráðsins.

II.

Athugasemdir forseta og úrskurðir amtsráðsins.

1. gr.

Samkvæmt 1. gr. úrskurðar amtsráðsins á reikninginn fyrir 1901, sem

78
27. ágúst

sýslumaður heyrði uppkveðinn á sínum tíma, og sem honum er birtur, á eigi sjóðsins frá fyrra ári að vera 887 kr. 14 a., en ekki 887 kr. 50 a. Amtsráðið leggur sýslumanni fyrir, að fullnægja þessum úrskurði í næsta reikningi.

2. gr.

- a. Sýslumaður hefir jafnað niður (sbr. forskjal. I.) 1996 kr. 68 a. sem sýslusjóðsgjaldi, þótt ályktun sýslunefndarinnar á fundi hennar 19.—22. apríl f. á. sje sú, að sýslusjóðsgjaldið eigi að vera 1982 kr. 19. a. Amtsráðið lætur við svo búið standa í þetta skipti, en skorar á sýslumann, að bregða eigi eptirleiðis útaf ályktun sýslunefndar um þetta at-
riði.
- b. Sýslumaður hefir ranglega byggt niðurjöfnun $\frac{1}{3}$ parts sýslusjóðsgjaldsins á tölu verkfærra karlmanna 1902 í stað þess, að fara eptir tölu verkfærra karlmanna 1901, sem amtið hafði fyrir augum við niðurjöfnun jafnaðarsjóðsgjaldsins á sýslurnar, en amtsjafnaðarsjóðsgjaldið er goldið úr sýslusjóði, eða er partur úr sýslusjóðsgjaldinu.

Amtsráðið ályktaði, að við svo búið mætti standa í þetta skipti, en vonar, að rjett aðferð verði höfð við niðurjöfnunina framvegis.

3. gr.

Sýslumaður hefir reiknað sjer sem kjörstjóra við alþingiskosningar 1902 (sbr. gjaldlið 11, forskjal 9) í 2 daga 8 kr., hvað hann kallar kaup og ferðakostnað. Eptir 38. gr. laga 14. september 1877, um kosningar til alþingis, sbr. 33. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi, bera honum aðeins 2 kr. á dag, og ber honum því að endurgjalda sýslusjóði 4 kr.

4. gr.

Reikningurinn er tekjumegin lagður rangt saman, og á að vera 4029 kr. 18 a., en ekki 4032 kr. 18 a., en eptir úrskurði amtsráðsins á reikninginn fyrir 1901 á hin samanlagða upphæð að vera 4028 kr. 82 a. sbr. 1. gr. Í sjóði til næsta árs 85 kr. 45. a.

- b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Athugasemdir endurskoðanda voru framlagðar og úrskurðaðar á þessa leið:

1. gr.

Sætir eptirlitum, og ber sýslumanni að senda forseta fullnægjandi skýrslu um hina unnu vegagjörð á Skarðsströnd.

2. gr.

Fullnægt með svarinu.

3. gr.

Fullnægt.

4. gr.

Fullnægt með svarinu.

5. gr.

Fellur niður eptir svarinu.

78

27. ágúst

6. gr.

Skal við svo búið standa, og álitur amtsráðið, að sýslumanni hafi verið skylt, að gjöra að þeim torfærum, sem spursmál er um.

Amtsráðið er endurskoðanda samdóma um, að sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir sjeu eigi svo greinilegir, sem óskandi væri. Sjer í lagi er það aðfinnsluvert, að útgjöld til vegagjörða eru tilfærð í sýslusjóðsreikningnum, þar sem þau alls ekki eigi heima, og má alls eigi leggja neitt til vegagjörða úr sýslusjóði, nema samkvæmt skýlausri ályktun sýslunefndar, sem samþykkt sje af amtsráðinu. Þar sem tilfærðar eru 110 kr. 84 a. undir gjaldlið 20 í sýslusjóðsreikningnum og tekjulið 8 í sýsluvegasjóðsreikningnum sem tillag til sýsluvegasjóðs, þá er engin heimild fyrir þessu, og ber að skoða þetta sem lán, og færa þessa upphæð aptur til inntektar fyrir sýslusjóð í næsta reikningi.

Amtsráðið leggur sýslumanni fyrir, að leggja ávallt reikningsúrskurði amtsráðsins fyrir sýslunefndina á aðalfundum hennar, og tilkynna þá endurskoðanda, og yfir höfuð taka til greina athugasemdir og fyrirskipanir amtsráðsins.

G. úr Snæfellsness og Hnappadalssýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Báðir þessir reikningar voru samþykktir án athugasemda.

H. úr Mýrasýslu.

a. Sýslusjóðsreikningur.

1.—3. gr. athugasemdanna.

Kvittanir þær, sem vantar eptir þessum athugasemdum endurskoðanda, eru innkomnar, nema nr. 18, sem sýslumaður hefir lofað að senda.

4. gr.

Má við svo búið stand.

5. gr.

Sömuleiðis.

Reikningurinn er samþykktur með því skilyrði, að hin vantandi kvittun sendist forseta.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

1.—2. gr.

Af þeim 2 kvittunum, sem vantar eptir athugasemdum endurskoðanda, er önnur komin. Samþykkist reikningurinn með því skilyrði, að hin kvittunin sendist forseta.

8. Þá voru lögð fram og yfirfarin eptirnefnd endurrit af gjörðabókum allra sýslunefndanna.

A, úr Strandasýslu frá 6.—9. apríl og 5. júní 1903.

B, úr Norðurisafjarðarsýslu frá 3.—5. marz 1903.

C, úr Vesturisafjarðarsýslau frá 10.—11. febr. 1903.

D, úr Vesturbarðastrandarsýslu frá 27.—29. janúar og 24.—25. marz 1903.

E, úr Austurbarðastrandarsýslu frá 13.—14. marz 1903.

Að því leyti, sem amtsráðsmaðurinn í Austurbarðastrandarsýslu hefir eptir ályktun sýslunefndarinnar borið upp þá uppástungu, að sýslumenn væru að jafnaði sjálfráðir um, hvenær þeir hjeldu aðalfundi sýslunefnda, en yrðu þó í því efni að gæta þess, að eptirrit af gjörðabókunum væri komið til amtmanns fyrir amtsráðsfund, gat forseti þess, að amtsráðið hefði á fundi sínum 14.—15. júní 1895 (Stj.tíðindi 1895 B, bls. 181) ályktað, að leggja sýslumönnunum fyrir, að halda aðalfundi sýslunefnda svo tímanlega á ári hverju eptirleidis, að allar afgreiðslur, snertandi amtsráðið, reikningar og gjörðabókarendurrit væri komin til forseta ráðsins fyrir lok aprílmánaðar ár hvert, enda er þetta í samræmi við 41. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi sbr. 48. gr., og það er ekki nóg, að forseti fái endurrit af gjörðabókunum um sýslufundarhaldið, hefur verður hann að hafa í tæka tíð fyrir amtsráðsfund bæði þær afgreiðslur eða brjef frá sýslumanni, sem ályktanir sýslunefndar gefa tilefni til, og sýslureikningana

Að því leyti, er snertir aðalfundi amtsráðsins, þá á að halda þá í júní, samkvæmt 48. gr. nefndrar tilskipunar, en samt má víkja frá þessu úr því hvor amtmaður á að halda 2 aðalamtsráðsfundi, sem eigi var, þegar nefnd tilskipun kom út, og er því ekkert á móti því, að fundurinn verði haldinn í júlí þau ár, sem alþingi ekki kemur saman.

F, úr Dalasýslu frá 28. maí 1902 og frá 23.—26. marz 1903.

Sýslunefndin hefir ályktað að skora á alþing, að semja lög um það, að yfirsetukonur skuli sitja á hentugum stöðum eptir tilvísun sýslunefnda. Amtsráðið athugaði, að það væri alls eigi nauðsynlegt, að búa til lög um það, sem lög væru til um, sbr. 1. gr. yfirsetukvennalaga 17. desbr. 1875.

Sýslunefndin hefir samið við sjera Ólaf Ólafsson í Hjarðarholti um að hreinskrifa fjallskila- og kynbótareglugjörðina og lagfæra mál og rjettritun á henni.

Það er sýslunefndin, sem á að leggja síðustu hönd á verkið hjer, og er þessi aðferð, sem hjer á að nota, ólögmæt.

Forseti lagði fram brjef sýslumannsins, dags. 27. marz þ. á., þar sem hann fer þess á leit, að fá samþykki amtsráðsins til þess, að sýslunefndin megi jafna niður á hreppana 3429 kr. 16. a., en þess skal getið, að það sjest ekki af hinni framsendu gjörðabókarútskrift, viðvíkjandi fundarhaldi nefndarinnar 23.—26. marz þ. á., að nefndin hafi hugsað um að bjóða um þetta samþykki. Upphæð sú, sem má jafna niður án samþykkis amtsráðsins, er 2361 kr. 25 a.

Forseti hafði athugað, að gjörðabókarútskriftin bæri með sjer, að aðeins ein áætlun hefði verið gjörð á fundinum, sem nær bæði til sýslusjóðs og

sýsluvegasjóðs, og að fjárveitingunni til útgjalda úr sýslusjóði og sýsluvegasjóði hefði verið blandað saman; kemur þetta í bága við 11. gr. laga 13. 27. ágúst apríl 1894, um vegi, sbr. 2. gr. laga 12. jan. 1900, um fjölgun og viðhald þjóðvega.

Í gjörðabókarútskriftinni eru taldar upp ýmsar fjárveitingar til vega, án þess nægar upplýsingar liggi fyrir um það, til hverskonar vega þær eru ætlaðar, og er sú upphæð alls, eptir því, sem næst verður komizt, 1403 kr. 25 a., ekki 1449 kr., eins og forseti fyrst hafði ætlað. Á hinn bóginn er sýsluvegagjaldið (á árinu 1902) talið að muni verða 500 kr., og hefir sýslunefndin þannig á móti gildandi lögum veitt 993 kr. 25 a. úr sýslusjóði til vegabóta. Forseti skýrði frá, að hann hefði í brjefi, dags. 8. þ. m., samþykkt fyrir hönd amtsráðsins niðurjöfnunarupphæðina, en þó þannig, að upphæð sú, sem ætluð væri til vegabóta, og sem færi fram úr sýsluvegagjaldinu, um 949 kr., eða rjettara 993 kr. 25 a., yrði eigi útborguð fyr en ályktun amtsráðsins sjálfs lægi fyrir. Nú var framkomid brjef sýslumannsins, dags. 25. þ. m., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar sækir um samþykki amtsráðsins til þess, að framannefndar 993 kr. 25 a. til vegabóta megi greiddast úr sýslusjóði, og samþykkti amtsráðið þetta.

G. úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu frá 23.—24. marz 1903.

Forseti gat þess, að hann með brjefi, dags. 16. marz þ. á., hefði leyft sýslunefndinni að jafna niður allt að því 2500 kr. sem sýslusjóðsgjaldi, en það, sem jafna má niður, er 2327 kr. 59 a. Sýslumaður leitar ávallt slíks samþykkis fyrirfram, sem er rjett. Þegar til kom, var eigi jafnað niður nema 2039 kr. 53 a.

H. úr Mýrasýslu frá 11. marz 1903.

9. Forseti lagði fram hinar fyrirskipuðu skýrslur um ástand styrktarsjóða handa alþýðufólki fyrir árið 1902, og voru þessar skýrslur yfirfarnar með hliðsjón af endurritunum af gjörðabókum sýslunefndanna. Sýslumaðurinn í Ísafjardarsýslu hafði skýrt svo frá, að þótt hann hefði tilkynnt öllum hreppsnefndunum í tæka tíð, hve mikið fje ætti að koma til úthlutunar úr sjóðunum 1902, þá hefðu engar styrkveitingar farið fram, nema í Suðureyrarhreppi í Vesturísafjardarsýslu, og Reykjafjardarhreppi, Snæfjallahreppi og Sljettuhreppi í Norðurísafjardarsýslu; höfðu sumar hreppsnefndir skýrt svo frá, að engir hefðu sótt um styrkinn, og að sumar hefðu tjáð sjer, að þær óskuðu, að allar tekjurnar legðust við sjóðinn, með því aðeins væri um svo lítið að gjöra.
10. Forseti lagði fram álit sýslunefnda úr Vesturamtinu og bæjarstjórnarinnar á Ísafirði um það, hvernig kjördæmaskipun mundi haganlegast komid fyrir í hverju umdæmi, og hafði forseti safnað þessum skýrslum samkvæmt fyrir-mælum landshöfðingjabrjefs, dags. 24. septbr. f. á., er byggjast á ályktun neðri deildar alþingis, sem einnig gekk út á það, að stjórnin legði fyrir næsta þing þar á eptir frumvarp til laga um kjördæmaskipun. Ennfremur hefði landshöfðingi skipað svo fyrir, að leggja skyldi þessi álit undir amts-

78

27. ágúst

ráðin til álita, og er það tekið fram í öðru landshöfðingjabræfi, dags. 1. oktbr. f. á., að amtsráðunum yrði gefinn kostur á, að láta uppi álit sitt um kjördæmaskipunina í hverjum landsfjórðungi.

Aðeins ein af sýslunefndunum, sem sje nefndin í Dalasýslu, lætur uppi álit sitt um kjördæmaskiptingu í öllu amtinu, þar með þá skoðun, að Vestmannaeyjar verði sameinaðar í eitt kjördæmi við Gullbringu- og Kjósarsýslu, en hinar sýslunefndirnar halda sjer við sínar sýslur eða kjördæmi, og er yfirleitt eigi um aðra breytingar að ræða, en að Ísafjarðarkaupstaður verði kjördæmi út af fyrir sig, og Barðastrandarsýsla 2 kjördæmi. Sýslunefndin í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu vill helst fresta málinu þangað til hið nýja stjórnarskrárfrumvarp, sem fjölgar þjóðkjörnum þingmönnum um 4, væri gengið í gildi.

Álit amtsráðsins gengur í þá átt, að sú skipun haldist, sem nú er, að því undanteknu, að Ísafjarðarkaupstaður verði eitt kjördæmi út af fyrir sig; þó voru 3 atkvæði með því, að Barðastrandarsýsla yrði 2 kjördæmi.

11. Amtsráðið samþykkti þá tillögu sýslunefndarinnar í Vesturbarðastrandarsýslu, að yfirsetukvennaumdæmin í Rauðasandshreppi, sem nú eru 2. og 3. umdæmi sýslunnar, verði 3, þannig að 2. umdæmið nái eptirleiðis yfir Eyrar, Rakkaðal, Hlaðseyri, Vesturbotn, Skápadal, Kot, Hvalskei, Sauðlauksdal, Kvígindisdal og Vatnsdal, 3. yfir Rauðasand allan og Keflavík, og 4. yfir Hvallátur, Breiðuvík, Kollsvík, Hænuvík, Sellátraness og alla bæi í Örlygshöfn. Samkvæmt þessu verður 4. umdæmið, sem nú er, hið 5. í röðinni, og svo framvegis.

Amtsráðið samþykkti enn fremur þá tillögu sýslunefndarinnar í Vesturísa-fjarðarsýslu, að 1. yfirsetukvennaumdæmi sýslunnar, sem nær yfir Auðkúluhrepp, verði skipt í 2 umdæmi, þannig að 1. umdæmi sýslunnar verði Auðkúluhreppur vestanverðu Arnarfjarðar frá Hokinsdal yfir Mosdal að Dynjanda, en 2. umdæmið Auðkúluhreppur frá Borg að Lokinhömrum, að báðum þessum bæjum meðtöldum.

Sýslunefndin í Dalasýslu hefir lagt það til, að yfirsetukvennaumdæmaskipun í sýslunni yrðu eptirleiðis á þá leið, að hver hreppur verði yfirsetukvennaumdæmi út af fyrir sig, þannig, að umdæmin yrðu 8 í stað 6, sem þau nú eru.

Amtsráðið samþykkti þessa tillögu og verða umdæmin þá þessi:

1. Hörðudalshreppur.	2. Miðdalshreppur.
3. Haukadalshreppur.	4. Laxárdalshreppur.
5. Hvammshreppur.	6. Fellsstrandarhreppur.
7. Skarðsstrandarhreppur.	8. Saurbæjarhreppur.
12. Forseti lagði fram frumvarp til reglugjörðar fyrir Norðurísa-fjarðarsýslu, um fjallskil o. fl.; athugaði amtsráðið frumvarpið og staðfesti það til þess að öðlast gildi 1. jan. 1904.
 13. Forseti lagði enn fremur fram frumvarp til reglugjörðar, sem hefir inni að halda viðauka við reglugjörð fyrir Strandarsýslu 14. júlí 1893, um refaeyð-

ingar, notkun upprekstrarlands, fjallskil, rjettahöld o. fl., sbr. reglugj. frá 11. júlí 1898; athugaði amtsráðið þetta frumvarp, og staðfesti það til þess að 27. ágúst öðlast gildi 1. jan. 1904. **78**

14. Þá var framlagt frumvarp til reglugjörðar fyrir Dalasýslu um notkun af-rjetta, fjallskil, rjettahöld, meðferð á óskilafjenaði og fjármörk og markaskrá, grenjaleitir og grenjavinnslu. Það sjest af gjörðabókarútskriftinni, að sýslu-nefndin hafi falið sjera Ólafi Ólafssyni í Hjarðarholti að hreinskrifa frum-varpið og lagfæra mál og rjettritun á því. Nefndin hefir þannig eigi lagt síðustu hönd á frumvarpið, eða samið það í eiginlegri merkingu orðsins, og gat amtsráðið því eigi staðfest eða löggilt frumvarpið eins og það nú liggur fyrir.

15. Forseti lagði fram frumvörp til heilbrigðissamþykktar, handa Ólafsvík og Stykkishólmi, sem sýslunefndin í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefir sam-ið eptir tillögum hreppsnefndanna í Neshreppi innan Ennis og í Stykkis-hólmshreppi og með ráði hjeraðslæknanna í Ólafsvíkur- og Stykkishólms-hjeruðum, og ennfremur umsögn landslæknis um þau.

Amtsráðið staðfesti frumvörpin.

16. Endurskoðendur lögðu fram reikninga yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vest-uramtsins, búnaðarskólasjóðs og búnaðarsjóðs, og höfðu ekkert fundið við þá að athuga. Reikningarnir voru þarnæst samþykktir.

17. Amtsráðið leyfði, að sýslunefnd Dalasýslu mætti taka 700 kr. lán uppá 10 ár, til þess að borga bráðabyrgðalán, að upphæð 700 kr., sem hún hefði tek-ið í fyrra til þess að framhalda brúargjörðinni yfir Laxá.

18. Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar amtsbókasafnsins í Stykkishólmi, dags. 18. marz þ. á., þar sem hún leiðir athygli amtsráðsins að því, að prent-smiðjueigendur vanræki meir eða minna að fylgja ákvæðum 2. gr. í lögum 4. desbr. 1886, um prentsmiðjur, og væri því æskilegt, og enda nauðsynlegt að prentsmiðjueigendum væri gjört að skyldu, að senda stjórnarnefndum bókasafnanna hjer á landi í byrjun hvers árs skýrslu um þær bækur, sem þeir hefðu prentað, svo gengið væri eptir vöntununum í tæka tíð. Amts-ráðið leiddi hjá sjer, að hlutast til um þetta mál, þar sem eptirlit það, sem hjer væri um að ræða, væri hjá landshöfðingja, samkv. 2. gr. laganna, enda kvaðst forseti vita, að þeim væri rækilega framfylgt.

Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar safnsins, dags. 18. marz þ. á., þar sem þess er farið á leit, að árslaun bókavardar verði hækkuð úr 50 kr. upp 100 kr. frá 1. jan. 1902 að telja. Amtsráðið ályktaði, að hækka launin uppi 75 kr. frá 1. jan. 1902.

Reikningurinn yfir tekjur og gjöld safnsins fyrir 1902 var aptur fram-lagður, og var hann samþykktur að öðru leyti en því, að endurgreiddar yrðu 25 kr. af launum uppi 100 kr., sem færðar höfðu verið til útgjalda í reikningnum.

Amtsráðið athugaði, að það væri eigi rjett, að kaupa handa safninu sjer-fræðisleg rit (svo sem Lovlexikon), og sjerfræðisleg timarit (svo sem Tid-

skrift for Retsvidenskab), og heldur eigi mikið af bókum á ensku og þýzku og frakknesku, nje dönsk dagblöð.

Forseti lagði fram brjef frá formanni stjórnarnefndar amtsbókasafnsins í Stykkishólmi og gjaldkera þess, dags. 18. marz þ. á., þar sem hann skýtur því til amtsráðsins, hvort hann eigi megi reikna sjer 15—20 kr. á ári af tekjum safnsins fyrir ritföng og skriptir. Amtsráðið áleit það rjettara, að formaður og gjaldkeri gjörði reikning fyrir útgjöldum sínum.

Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar amtsbókasafnsins í Stykkishólmi, dags. 18. marz þ. á., þar sem þess er farið á leit, að samín verði ný skrá yfir bækur safnsins, sem væri heppilegra, en að semja viðauka við bóka-skrána frá 1895, þótt þetta síðara vitanlega yrði ódýrara; álitur nefndin, að ný bókaskrá, sem nái yfir allar bækur safnsins, að slepptum erfiljóðum, graf-skriptum, lögum ýmsra fjelaga, brúðkaupskvæðum og þessháttar, sem tekið hafði verið upp í skrána frá 1895, muni kosta 400 kr., eða því sem næst, og fer þess á leit, að amtsráðið vilji veita 200—300 kr. til þessa, þannig að taka mætti það, sem kynni að vanta, af þ. á. tekjum safnsins.

Forseti gat þess, að bókaskráin frá 1895, sem er 3¼ örk að stærð, hefði kostað alls 301 kr 85 a., og minntist á, að amtsráðið hefði, á fundi sínum 17. júní 1901 (sbr. Stj.tíð. 1901 B, bls. 155), veitt allt að því 100 kr. til þess að búa til viðaukaskrá handa safninu, en vegna burtfarar bókavarðar safnsins, sem hafði samið skrána frá 1895) hefir ekkert orðið úr þessu. Amtsráðið kaus það heldur, að láta semja viðaukaskrá, og endurveitti til þess þær 100 kr., sem það hafði ætlað til þessa á árinu 1901, en í viðbót við þetta mætti verja allt að 100 kr. af hinu árlega tillagi amtsins til bóka-safnsins. Stjórnarnefndin leggur það enn fremur til, að útbyta megi kauplaust bókaskránni, sem nú er látin kosta 25 a., og skýtur því jafnframt til amtsráðsins, hvort ekki muni vera rjett, að afnema árgjald þeirra, sem nota safnið, 1. kr. Amtsráðið samþykkti, að bókaskráin fengist ókeypis, en vill að árstíllagið haldist fyrir notkun safnsins.

19. Forseti lagði fram skýrslu amtsdýralæknisins, dags. 10. nóvbr. f. á., um ferð hans frá 23. oktbr. til 8. nóvbr. f. á. upp um Kjalarnes, til þess að reyna nýtt bólusetningarefni gegn bráðapest, og um hans ferð upp í Borgarfjörð til þess að veita mönnum leiðbeiningar við framkvæmd á ráðstöfunum gegn fjárkláða.

Enn fremur var lögð fram prentuð skýrsla um bráðapestarbólusetningar á Íslandi og Færeyjum, á dönsku, frá »Forsøgslaboratoriets bakteriologiske Afdeling«, dags. 31. júlí 1902, og hefir amtsdýralæknirinn ritað á þessa skýrslu að til sín væru komnar skýrslur um 54079 bólusettar kindur; þar af höfðu dáíð 1019 eða 1.9% . Nánari skýrslur um bráðapestarbólusetningar voru eigi komnar frá amtsdýralækni, sem hafði misst þær ásamt aleigu sinni við mikinn húsburna hjer í bænum 17. apríl þ. á. Forseti skýrði enn fremur frá því, að sjónauki sá, sem dýralæknir hafði, og sem Vesturamtið hafði lagt

til 150 kr. og Suðuramtíð 200 kr., hefði farizt þá um leið, og eigi verið vátryggður.

Forseti skýrði frá því, að amtsráðið í Suðuramtinu hefði ályktað, að leggja 200—300 kr. á móti Vesturamtinu til þess að útvega nýjan sjónauka handa dýralækni amtanna, og veitti amtsráðið í Vesturamtinu 150—200 kr. til þessa.

20. Forseti lagði fram brjef landshöfðingja, dags. 2. júní f. á., þar sem hann samþykkir þá ályktun amtsráðsins á fundi þess 10.—12. maí f. á., að Torfa skólastjóra Bjarnasyni í Ólafsdal væru gefnar upp skuldir hans við amtið, búnaðarskólaskóla og búnaðarsjóð Vesturamtsins, að upphæð samtals 17450 kr.

Ennfremur hafði landshöfðingi útborgað amtinu $\frac{1}{3}$ part af fjárveitingunni til Ólafsdalsskólans úr landssjóði fyrir 1902, 33 kr. 33 a., og hefði sú upphæð verið látin af hendi við Torfa Bjarnason samkvæmt ályktun amtsráðsins 10.—12. maí f. á. (sbr. Stj.tíð. 1902, B, bls. 203), enda mundi landshöfðingi hafa borgað honum út beinlínis hina $\frac{2}{3}$ parta styrksins eptir meðmælum amtsráðsins.

Forseti gat þess, að í Ólafsdal væri í vörzlum Torfa Bjarnasonar bókasafn, sem fylgdi skólanum og amtið ætti, og svonefnt bókasafn skólapilta, sem væri keypt fyrir tveim amtsins. Torfi hafði óskað eptir því munnlega við forseta, að mega framvegis halda þessum bókasöfnum á meðan hann hjeldi uppi kennslu í skólanum, og veitti amtsráðið samþykki sitt til þess gegn því, að hann hjeldi þessum bókasöfnum vátryggðum, hinu fyrnefnda fyrir 600 kr., og hinu síðarnefnda fyrir 500 kr. Ennfremur leyfði amtsráðið, að skólastjóri Torfi Bjarnason mætti framvegis hafa að láni tvo sjónauka, sem amtið á skólanum.

21. Forseti lagði fram erindi frá prestinum, sjera Helga Árnasyni í Ólafsvík, dags. 5. f. m., þar sem hann ber sig upp undan því, að sýslunefndin í Snæfellsnessýslu hefði á fundi sínum 23.—24. marz þ. á. veitt sjer algjörlega lausn úr hreppsnefndinni í Neshreppi innan Ennis, þótt hann aðeins hefði sótt um lausnina með þeim fyrirvara, að hann gæti notað sjer lausnarleyfið, ef hann vegna annríkis eða af öðrum ástæðum eigi skyldi framvegis finna sig færan til að hafa hreppsnefndarstörf á hendi og óskaði lausnarinnar, en nú vildi hann helst sitja áfram í nefndinni eptir áskorun hreppsmanna, og fer þess á leit, að amtsráðið felli úr gildi þennan úrskurð sýslunefndarinnar.

Amtsráðið vísadi þessari kæru frá sjer með þeirri athugasemd, að sjera Helga Árnasyni væri innanhandar, að taka á móti þeirri kosningu, sem hann yrði fyrir, án tillits til lausnarinnar, sem hann hefði fengið.

Forseti lagði ennfremur fram aunað erindi sjera Helga Árnasonar í Ólafsvík, dags. 15. þ. m., þar sem hann ber sig upp undan meintum ærumeidandi orðum þeim, sem sýslumaðurinn í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hafi haft um sig útaf fyrnefndri lausnarbeiðni og veiting, og biður um, að amtsráðið

verji sig fyrir slíkum áburði, og láti sýslumann sæta ábyrgð og hæfilegum ávítum fyrir hann.

Amtsráðið vísaði einnig þessari kæru frá sjer, þar sem kærandanum væri innanhandar að höfða meiðyrðamál á móti sýslumanni útaf þessum áburði, ef honum sýndist, en á hinn bóginn álitur amtsráðið, að bókunin á ummælum þessum hafi átt mjög illa við.

22. Forseti lagði fram erindi frá hreppsnefndinni í Norðurárdalshreppi, dags. 28. maí þ. á., með fylgiskjölum, þar sem hún áfrýjar til amtsráðsins úrskurði sýslunefndarinnar í Mýrasýslu 11. marz þ. á., sem ákveður, að nefndur hreppur skuli endurgjalda Þverárhliðarhreppi framlag hans, að upphæð 6 kr., útaf kostnadi til annarar fjalleitar haustið 1901 fyrir þá sök, að einn mann hafi vantað í leitina af tillagi því, er koma átti frá bæjunum Svartagili, Glitsstöðum, Uppsölum og Skarðshömrum í Norðurárdalshreppi, eptir niðurfjöfnun hreppsnefndarinnar í Þverárhliðarhreppi, og í annan stað, að það sje rjett, að þessi hreppsnefnd jafni niður fjallskilum á áðurnefnda 4 bæi á meðan þaðan sje rekið á leitarsvæði Þverhliðinga, og það án þess, að hreppsnefndin í Norðurárdalshreppi taki þátt í niðurfjöfnuninni. Úr því svo er ákveðið í Reglugjörð fyrir Mýrasýslu 25. júlí 1892, um notkuna af rjetta, fjallskil, rjettir og refaveiðar, 1. gr., að skjóta megi úrskurðum sýslunefndar til amtsráðs Vesturamtsins, þótt aðalreglan sje sú, að úrskurðir sýslunefnda í fjallskilamálum sjeu endilegir, nema augljóst sje, að sýslunefnd hafi beitt ólögum með úrskurði sínum, tók amtsráðið þetta kærumál til yfirvegunar og úrskurðar, og komst að þeirri niðurstöðu, að fyrnefndur úrskurður sýslunefndarinnar 11. marz þ. á. skyldi standa óraskaður.

23. Nefnd sú, sem kosin hafði verið til þess, að láta uppi álit sitt um kærur sjera Kjartans prófasts Helgasonar og fleiri sýslunefndarmanna í Dalasýslu yfir framkvæmdum sýslumanns og reikningsfærslu útaf Laxárbrúnni á árunum 1900 og 1901, lýsti yfir áliti sínu, sem amtsráðið samþykkti, að frekara væri eigi að gjöra, en úrskurðað hefði verið af hálfu forseta.

Í sambandi við þetta úrskurðaði amtsráðið hinar nýju athugasemdir við sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir árið 1900, en frestaði að úrskurða þær athugasemdir, sem gjörðar höfðu verið við reikningana yfir kostnaðinn við Laxárbrúna fyrir 1900 og 1901, þangað til lokareikningur lægi fyrir, og úttekt á brúnni og mannvirkjum þeim, sem brúargjörðunni fylgja.

Úrskurðirnir á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir 1900 eru á þessa leið.

Sýslusjóðsreikningurinn.

1. gr.

Laxárdalshreppi ber að endurgjalda 1 kr. 54 a., Saurbæjarhreppi 7 kr. 16 a. Hjá Hvammshreppi ber sýslumanni að innheimta 1 kr. 96 a.

Athugasemdin um vöntun verkfærra manna skrárinnar úr Hvammshreppi er þörf.

2. gr.

Fellur niður samkvæmt framlögðum skýrslum og kvittun.

78
27. ágúst

3. gr.

Má við svo búið standa; til eptirbreytni framvegis.

4. gr.

Upplýst með svarinu.

5. gr.

Má við svobúið standa.

6. gr.

1 kr. 30 a. má endurgjalda.

7. gr.

Ahugað við sýsluvegasjóðs- og brúarreikninginn.

8. gr.

Fullnægt (kvittun komin).

9. gr.

Fellur niður.

10. gr.

Sömuleiðis.

Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

1. gr.

Saurbæjarhreppi endurgjaldist sem ofgreitt sýsluvegagjald 7 kr. 50 a.

2. gr.

Má við svo búið standa, en framvegis sendi hreppsnefndin í Skarðsstrandarhreppi skýrslu um vegabæturnar.

3. gr.

Athugast við brúarreikninginn.

4. gr.

Fullnægt.

5. gr.

Fullnægt með svarinu.

Nefndin ljet það álit sitt uppi um hina vantandi heimild fyrir þeim 1159 kr. 18. a., sem greiddar höfðu verið úr sýslusjóðnum til Laxárbrúarinnar á árinu 1901, að rjettast væri að fresta úrskurði um þetta atriði, þangað til lokareikningur um kostnaðinn við brúna með tilheyrandi skilríkjum og úttektargjörð lægi fyrir. Nefndin álitur ennfremur, að rjett sje að ganga ept-

78

27. ágúst

ir þeim tillögum til brúarinnar frá 4 hreppum, sem sýslumaður telur lofað sje í brúarreikningnum fyrir 1901, og sem eru að upphæð 549 kr.

Amtsráðið fjellst á þetta álit, og leggur sýslumanni fyrir, að semja loka-reikninginn svo tímanlega, að hann sje kominn í hendur endurskoðanda fyrir 1. febr. næstkomandi með sýslureikningunum.

24. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1904.

Tekjur.

1. Væntanlegar eptirstöðvar	kr. 600 00	
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 3300 00	kr. 3900 00

Gjöld.

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 1000 00	
2. Kostnaður, samkv. 3. gr. laga 2 oktbr. 1891 um skipun dýralækna	— 200 00	
3. Amtsbókasafnið	— 500 00	
4. 8. afb. uppi 12000 kr. bankalán frá 14. nóv. 1896 kr. 600, og leigur til $\frac{30}{9}$ 1904	— 960 00	
5. 4. afb. uppi 5000 kr. bankalán frá 30. júlí 1900: 500 kr., og leigur til $\frac{30}{9}$ 1904: 150 kr.	— 650 —	
6. Ferðakostnaður	— 60 00	
7. Ýmislegt	— 100 00	
8. Eptirstöðvar	— 430 00	kr. 3900 00

25. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Dalasýslu, dags. 28. þ. m., þar sem hann fer þess á leit, að amtsráðið samþykki, að sýslunefnd Dalasýslu taki að sjer ábyrgð á sparisjóði sýslunnar, samkvæmt lögum sjóðsins, sem voru framlögð óundirskrifuð og ódagsett, en gjörðabók nefndarinnar, viðvikjandi fundarhaldi hennar 23.—26. marz þ. á., sýnir, að nefndin hafi samþykkt ný lög fyrir sjóðinn.

Sýslumaður, sem er amtsráðsmaður, skrifaði á fundinum vottorð sitt á lögin um, að þau væru samþykkt af sýslunefnd Dalasýslu á aðalfundi hennar h. 23. marz 1903.

Amtsráðið athugaði, að gjörðabókarútskriptin bæri það með sjer, að sýslunefndin hefði ályktað, að biðja um samþykki ráðsins, og var ályktun þess um þetta mál sú, að sýslunefndin hefði enga heimild til að leggja slíka ábyrgð á sýslusjóðinn; neitaði því amtsráðið um hið umbeðna samþykki.

26. Amtsráðið samþykkti, að næsti aðalfundur þess yrði haldin í Reykjavík.
27. Fyrir skriptir á fundinum veitti amtráði 25 kr.

Fleiri mál komu eigi fram á fundinum og var honum því slitið.

Vesturamtíð, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen,